

בעזרת השם יתברך

וועד העירוב

137 - 1 עמוד

תשובת הגאון

בעל שבט הלוי שליט"א

...לדידי כל הענין ספק גדול

לדינא (אם מצרפין את העגלות)

מכל מקום כל זה אם יש

באמת ס' ריבוא בוקעים,

אבל אם אין ס' ריבוא בוקעין

כאשר אמר כבוד תורתו אם כן

אין מה לדבר ... אמת גמור

שזה היה דעת רבותינו מעולם

ואין להרהר בזה...

(מתוך תשובה להגאון בעל

שו"ת משנה הלכות)

חייב משום נוטע ח"כ רק בזמנר ונטע איכא שחיס, —
 (איכארה הגרי"א במ"א שציעה פ"ה — וכן מהרי"א פולדא
 גורמים זרע ונטע בצביעות וכו' — (לא בשבת).
אלא דלפי סי' זה ל"ע דהא בירושלמי עלמו קאמר לח"כ
 הכן דגזו ספוג גומי קורלין חייב משום קולר ומשום
 נוטע הכן דגזו כוסבר כרחי כרפס וכו' חייב משום קולר
 ומשום זרע — הרי דסחם שיטה בירושלמי דככל חופן חייב
 גם משום נוטע, ולומר דכ"ז דלא כשיטה ר' כהנא דס"ל
 קולר דיקא קלה דחוק שכנראה או דברייתא הוא או הלכות
 פסוקות.

להקל — חבל לדידי צעניי אין נך נמסר לרבים גדול מח
 — ועוד טעמים ועכ"פ מידי ספיקא לא נפקא, ומי שרואה
 להחיר יש לו עמיד לסמוך עליו חבל לקטן כמוני הדברים
 כספיקות של חורה.

והריני ידיו דוש"ת — מצפה לרחמי ה'

עוד בענין הגיל

ג' כי תבא תשד"מ לפ"ק.

כבוד ידידי המכובד הגאון המובהק מאד כש"ת מהר"ר
 מצפה קליין שליט"א האב"ד ור"מ אונגואר יצ"ו.

אחדשה"ט ושתה"ג באה"ר.

כאשר הצטחתי לכ"ת הריני שולח העתקה ממה שכשחתי
 צעניי כבר צענין דעת הגאון מהרש"ם ז"ל —
 צענין העגלות ורכבה אם יכול לגרום לדין ס"ר בוקעים,
 ודעחו הג' של המהרש"ם והצענין עלמו ספק גדול בידי ואם
 כ"ת סומך על משמעות מהרש"ם צח"א בשם השינה בית
 אפרים מאן מפיק מוני' — וצפרע שכנראה יש לכח"ג עוד
 ראיות — מי"מ לדידי כאמור כל הענין ספק גדול לדינא,
 — מי"מ כ"ז אם יש בלמח ס"ר בוקעים חבל אם אין ס"ר
 בוקעים כאשר אמר כ"ת ח"כ אין מה לדבר, וכן מש"כ כה"ג
 צענין הלוך לעשות עירובין צעירות שאין ס"ר בוקעים הגם
 שכתובות רחנות עובא — אמח גמור שזכ ה"י דעת אבותינו
 ורבותינו מעולם, ואין להרהר בזה, [אשפ"י שאנחנו וגם
 הרבה מהגדולים חאלה היו מחמירים על ע"מס] והדברים
 עתיקים.

והריני ידיו דוש"ת בלוג"ח — מצפה לישועה קרובה

סימן מב

יום ב' דברים ר"ח אב בין המצרים תשמ"ג לפ"ק —
 פה אוברנאו יצ"ו.

כבוד ידידי היקר האברך השלם בתו"י ה"ה"ג
 ר' מיכאל מקנצער שליט"א.

אחדשה"ט וש"ת באהבה.

לפני כמה שבועות נמסר לי מכתבו היקר, ואשחדל להשיב
 מפה עכ"פ בקצור מתוסר ספרים. אי צענין השאלה
 כשיש לאדם רבנה כלים, ואפילו לא ידית כלים בליל שבת
 יהי לו כלים פנוים ללוך ב' סעודות אחרות, אם מותר בכ"ז
 להדית הכלים מסעודה לסעודה.

הנה רש"י ב' בשבת ק"ח ע"א דהאיסור משום הכנה,
 וכיו"צ כ' הראש"ד בהשגות פכ"ז משבת משום דעורה
 לחול, והרמב"ם ב' הטעם משום איסור מחקן, והב"מ ב'
 דהטעם שזה למש"כ הראש"ד משום עירחא ללוך חול, מכ"מ
 יש הבדל בהכנה דלהרמב"ם יש איסור בעלם משום מחקן
 שהוא גדר סרך מכה בפטיש, מש"כ הראש"ד דאין כאן
 גדר סרך מלאכה אפילו מדרבנן רק מפני הטורה, מכ"מ גם
 הראש"ד אינו אוסר טורה רק בטורה לחול, וגם רש"י הא

סימן מא

כבוד ידידינו הרב האברך המופלג בתורה ויראה
 כש"ת ר' זאב בן הרה"ח ר' טובי שכנר שליט"א.

אחדשה"ט וש"ת באהבה.

קבלתי מכתבך היקר ואשיב בקצור מפני כב' — אשר העיר
 מעלי על מש"כ בספרי שבת הלוי ח"ה סי' נ"ג —
 דהנוסטים במכוניות עולים לחשבון ס"ר בוקעים צרכ"ר —
 והוכחתי ג"כ דכן דעת הגאון מהרש"ם ח"ג סי' קפ"ה —
 וכב' כי דחינו ראה הכרת מוכרת כלל לזה, וגם העיר
 דמהרש"ם עלמו ח"א סי' קס"ב מציא מחשבת בית אפרים
 אריח סי' כ"ו דדוקא עוצרים צרגל צענין ולא העוצרים
 במרכבות ועגלות וי"ש. הנה במקומי אני עומד דככל החשבה
 ח"ג סי' קפ"ה נמשך הגאון מהרש"ם להלכה אחרי סברה
 הגאון השואל שם דפשיטא ל"י דגם הנוסטים צרכנה אם הם
 ס"ר עולים לעשות רח"ר דאורייתא ולא דן הגאון מהרש"ם
 שם רק בשאר תנאי רח"ר לצטל חששי השואל שם, וציתור
 יראה זה ממש"כ סוד"ה ומעחה במה שדן אם מרפינן כל
 הנוסיעות של הרכבה או עגלות במשך זמן רב לשיעור ס"ר,
 ואדרבה מדחזקיר שם תו"ד גם חשבת הבית אפרים לענין
 שאר לדי ויסודי ר"ה ולא דחה בפשיטות את השואל מדברי
 הב"א כיון דעיקר השאלה רק צרכנה מכלל דספוקי מספק"ל
 בזה, ועכ"פ הדבר בגדר ספק בידי — ואם עדיין כב' לא
 צרור לו דעת הגאון מהרש"ם יענין נא צדע"ת להגאון
 מהרש"ם אריח סי' שמי"ה, — כי להלכה בגליון שו"ע שלו
 ח"ל והנה בחשבה וכו' הארבעה לדחות מה שרצה לחדש
 דבזה"ל שמתחדש מרכבה הברזל ורבים עוצרים דינו כרה"ר
 וה"ר מעירובין כ"ב — ואני הבחתי מאו"ז וריעב"א
 דמוכה להיפך ע"כ.

והיינו דמוכה מדבריהם שלא מרפינן כל ההעברות אם
 לא יהי כן ציוס אי' — ושזכ סיים דמלשון הסה"ת
 סי' רי"ד משמע דכל שיש רבוא שולטין סגי, והיינו להחמור
 בגזון הזה, ולא העלה להלכה בשפתיו כלל קולת הבית אפרים,
 אש"פ ששם למעלה מה הזכיר הב"א לענין אחר, והיינו דלא
 פשיטא ל"י להגאון כלל סברה הב"א ודעמי, וכן דעתי העני
 נטעה שהדבר ספק גדול להלכה.

ומש"כ כב' בשם הגאון הצדיק מק"צ שליט"א בחשבה להקל
 צחאלה והוסיק טעם נוסף כיון דהולכי רגל סנה
 שילכו במקום שצוצרים המכוניות ולא מרפינן שניהם יחדיו
 וממילא אין ס"ר — אשרי לו שהדברים נהירים לו כ"כ